

Κείμενο

Η γλωσσική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Από την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης όλες σχεδόν οι διεθνείς συνδιασκέψεις που είχαν ως θέμα τη συνεργασία των ευρωπαϊκών λαών και τη σχέση της με τις γλώσσες καταλήγουν σε παρόμοια συμπεράσματα. Από αυτά διαπιστώνεται πως η **γλωσσική πολιτική** της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι σαφής: **καλλιέργεια όλων των ευρωπαϊκών γλωσσών** και ανάπτυξη των δυνατοτήτων και των ευκαιριών για την εκμάθηση από τους ευρωπαίους πολίτες δύο και περισσότερων ξένων γλωσσών.

Η διακηρυγμένη λοιπόν πολιτική είναι σαφής· η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική. Παρά την έναρξη της υλοποίησης πολλών αποφάσεων της προηγούμενης δεκαετίας σχετικά με τη διδασκαλία των ξένων γλωσσών, υπάρχει στην Ευρώπη φοβία των περισσότερων λαών για συρρίκνωση ή «αλλοίωση» των γλωσσών τους από την επικυριαρχία της αγγλοαμερικανικής, φοβία η οποία δημιουργεί κάποια επιθετικότητα απέναντι στις άλλες γλώσσες.

Ποια είναι λοιπόν σήμερα η κατάσταση στην Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με το θέμα της γλωσσικής πολιτικής; Σήμερα υπάρχει μια πολιτική από μέρους όλων των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων για **διατήρηση**, καλλιέργεια και προστασία των εθνικών τους γλωσσών. Ωστόσο, από μέρους των **ισχυρών** οικονομικά και γλωσσικά χωρών υπάρχει μια τάση για **επιβολή** των γλωσσών τους ως γλωσσών κοινής επικοινωνίας μέσα στην Ευρώπη. Και τέλος, υπάρχει μια πολιτική, η οποία εκφράζεται θεωρητικά και πρακτικά από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προαγωγή και την καλλιέργεια των άλλων ευρωπαϊκών γλωσσών. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης παίζουν τον ρόλο τους, άλλοτε συνειδητά και άλλοτε όχι.

Από την κατάσταση που παρουσιάζουν τα ευρωπαϊκά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης δεν φαίνεται να αντιπροσωπεύονται ισότιμα οι γλώσσες. Υποβαθμίζεται μάλιστα υπερβολικά η επίσημα διακηρυγμένη γλωσσική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης φαίνεται να ακολουθούν τη φυσική πάλη των γλωσσών, από την οποία νικήτρια αποδεικνύεται η γλώσσα του ισχυρότερου οικονομικά και πολιτιστικά έθνους. Πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά στα Μέσα της έντυπης δημοσιογραφίας, αυτά εμμένουν στη χρήση της εθνικής γλώσσας της χώρας στην οποία εκδίδονται, αφού κατά κύριο λόγο απευθύνονται σε κοινό της χώρας τους. Κάποια έντυπα που απευθύνονται σε κοινό έξω από τα σύνορα της χώρας τους και η

θεματολογία τους είναι διεθνούς ενδιαφέροντος χρησιμοποιούν κυρίως την αγγλική και δευτερευόντως τη γαλλική γλώσσα ή και τη γερμανική. Οι σελίδες οι αφιερωμένες στην εκμάθηση και καλλιέργεια άλλων ευρωπαϊκών γλωσσών είναι σχεδόν ανύπαρκτες.

Σ. Χατζησαββίδης (1999). *Ελληνική γλώσσα και δημοσιογραφικός λόγος. Θεωρητικές και ερευνητικές προσεγγίσεις*, 85-94. Αθήνα: Gutenberg (διασκευή).

ΘΕΜΑΤΑ

A1. (Μονάδες 15)

A1. Ποια είναι η διαφορά, σύμφωνα με τον συγγραφέα, ανάμεσα στη διακηρυγμένη γλωσσική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη σύγχρονη πραγματικότητα; (60-80 λέξεις)

(μονάδες 15)

A2. (Μονάδες 10)

A2. Να δώσετε από έναν πλαγιότιτλο στην πρώτη παράγραφο (Από την ίδρυση...γλωσσών) και την τέταρτη παράγραφο (Από την κατάσταση...ανύπαρκτες) του κειμένου.

(μονάδες 10)

B1. (Μονάδες 10)

B1. Να συντάξετε μία παράγραφο 50-60 λέξεων χρησιμοποιώντας τις φράσεις/λέξεις με **έντονη γραφή**, με βάση τη σημασία τους στο κείμενο: **γλωσσική πολιτική, καλλιέργεια των ευρωπαϊκών γλωσσών, διατήρηση, ισχυρών, επιβολή.**

(μονάδες 10)

B2. (Μονάδες 15)

B2. Να επισημάνετε στο κείμενο τρία παραδείγματα μεταφορικής /συνυποδηλωτικής χρήσης της γλώσσας.

(μονάδες 15)